

ГОРБА́НЬ Світлана Петрівна (07. 11. 1955, м. Оха Сахалінської обл., РФ) — письменниця. Сестра [Н. Лапіної](#). Членкиня НСПУ (2010). Дипломантка (2005, 2009), 2-а премія (2015) конкурсу «Коронація слова». Закінчила Черкаський педагогічний інститут (1977, «російська філологія»; 1995, «українська філологія»). Учителювала в Черкасах. Перші оповідання, статті друкувала під псевдонімом Марина Хайдак у часописах «Жінка», «УФО (Український фантастичний оглядач)»,

«Славутич», «Зоря Полтавщини», «Рідне місто», «Холодний Яр», «Кременчук літературний» та ін. Пише переважно у співавторстві із сестрою у жанрах фентезі, детективу, соціально-психологічного та історико-пригодницького роману. У журналі «Дніпровські хвилі» (1995, № 1) вони опублікували повість «Апокриф». Для прози Г. характерні динамічний сюжет, розгорнуті гострі колізії між персонажами, любовні інтриги й ситуації.

Основні твори

Ловці чарівного вітру. К., 2000; Роковая ошибка магов. Х., 2002; Невинна грішниця. К., 2003; 2004; Увертюра. К., 2004; Якщо подолаєш прокляття. К., 2006; Надія: сплутані пазли. К., 2011; Зодчий із пекла. Чк., 2013; Роман з містом. Х., 2015; Якщо полюбиш прокляття. К., 2017 (усі — у співавт. із сестрою); І це все, що я хотіла сказати про кохання. Х., 2019.

Рекомендована література

1. Бинецкая Г. Светлана Горбань: в СССР нас не печатали // Акцент. 2007, 13 июня;
2. Вівчарик Н. «Романи, як і шлюби, народжуються на небесах» // Прес-Центр. 2009, 17 черв.

[В. Т. Поліщук](#)

Бібліографічний опис:

Горбань Світлана Петрівна / В. Т. Поліщук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891906>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).